

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Myszka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Tyszel

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z odwołania K. .

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o objęcie ubezpieczeniem społecznym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 27 kwietnia 2006 r.,

zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w S.e

z dnia 29 grudnia 2005 r., sygn. akt III WCKU 36/05, III AUa .../05

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2005 r. Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy K. I. od wyroku Sądu Apelacyjnego w S. z dnia 18 października 2005r. oddalającego apelację wnioskodawcy od wyroku Sądu Okręgowego w S. VII Wydziału Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 maja 2003 r., oddalającego odwołanie wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 12 sierpnia 1999 r. stwierdzającej, iż wnioskodawca nie podlega od dnia 1 stycznia

1999 r. ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia jako przyczynę odrzucenia „kasacji” sporządzonej przez profesjonalnego pełnomocnika wnioskodawcy Sąd Apelacyjny wskazał niespełnienie wymogów formalnych przewidzianych dla tego środka zaskarżenia w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., argumentując, że wniesiona „kasacja” nie zawierała wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ani też jego uzasadnienia. Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, Sąd drugiej instancji podkreślił, że spełnienie wymogu wynikającego z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. powinno przybrać formę wyodrębnionego wyводу prawnego, w którym skarżący wykaże, jakie konkretnie występujące w sprawie okoliczności pozwalają zakwalifikować skargę kasacyjną do rozpoznania oraz uzasadnić, dlaczego odpowiadają one ustawowemu katalogowi przesłanek przemawiających za przyjęciem jej do rozpoznania.

W zażaleniu pełnomocnik wnioskodawcy domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia, podkreślając, że przyjęcie przez Sąd Apelacyjny jakoby wniesiona skarga nie odpowiadała warunkom formalnym, nie zawierała dostatecznego uzasadnienia faktycznego i wyводу prawnego uzasadniającego jej rozpoznanie jest niezasadne i sprzeczne „z obowiązującymi przepisami Kpc”. Tymczasem „skarga opracowana została wg powszechnie stosowanych wzorców przez pełnomocników,; adwokatów i radców prawnych. Zgłoszono w niej zarzuty kasacyjne i zgłoszono wniosek zmierzający do poprawienia wydanego wyroku, krzywdzącego ubezpieczonego K. I”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Przepis art. 398⁴ § 1 k.p.c. stanowi, że skarga kasacyjna powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości, czy w części, 2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, 3) wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz 4) wniosek o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Brak tych konstrukcyjnych składników skargi kasacyjnej jest nieusuwalny, co przesądza o odrzuceniu skargi kasacyjnej *a limine*, tj. bez możliwości wzywania do poprawienia

tych nieusuwalnych braków konstrukcyjnych (art. 398⁶ § 2 k.p.c.): Autor sporządzonej „kasacji” nie zawarł w niej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ani nie wskazał okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie.

Równocześnie w zażaleniu na zaskarżone postanowienie skarżący w żaden sposób nie podważył dokonanej przez Sąd Apelacyjny oceny niespełnienia konstrukcyjnych wymagań sporządzonej skargi kasacyjnej, ograniczając zarzuty do gołosłownego twierdzenia, że „skarga opracowana została wg powszechnie stosowanych wzorców przez pełnomocników: adwokatów i radców prawnych”, w czym autor skargi kasacyjnej mija się od początku z prawdą już chociażby dlatego, że wniósł „kasację” na podstawie nieobowiązującego już art. 393¹ pkt 1 i 2 k.p.c. od wyroku Sądu drugiej instancji z dnia 18 października 2005 r., pomimo tego, że od wyroków wydanych od 6 lutego 2005 r., tj. dnia wejścia w życie ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), przysługuje środek zaskarżenia nazwany przez ustawodawcę skargą kasacyjną (Dział VA. Skarga kasacyjna - art. 398¹ i nast. k.p.c.)

Skoro oczywiste wady wniesionej skargi kasacyjnej pozbawiały ją koniecznych konstrukcyjnych wymagań tego szczególnego środka zaskarżenia, to podlegała ona odrzuceniu bez wzywania do jej uzupełnienia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.